

عنوان مقاله:

عدم کفایت شاخص ساعت کار کرد روانکار در تعیین زمان انجام آنالیز طیفی روانکار؛ بررسی آماری

محل انتشار:

سیزدهمین کنگره ملی مهندسی مکانیک بیوسیستم و مکانیزاسیون ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

محمد رضا پوررمضان - گروه مهندسی بیوسیستم، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

عباس روحانی - گروه مهندسی بیوسیستم، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

نعمت کرامت سیاوش - گروه مهندسی بیوسیستم، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

محمد زارعی - گروه مهندسی بیوسیستم، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

تعویض به هنگام روانکار موتور موجب کارایی بهتر و افزایش طول عمر موتور می شود، با این وجود تشخیص زمان مناسب برای تعویض روغن امری چالش برانگیز می باشد. مصرف کنندگان در این خصوص با دو گزینه رو به رو می باشند. گزینه اول این است که روغن را در فواصل توصیه شده به صورت منظم تعویض نمایند و گزینه دیگر این است که روغن را پیش از رسیدن به فواصل توصیه شده تعویض نمایند. هر دو گزینه در میان مدت و دراز مدت توجیه اقتصادی نداشته چرا که میزان تخریب روانکار موتور وابسته به شرایط کاری دستگاه می باشد. با پیشرفت دانش نگهداری و تعمیرات، پایش وضعیت از طریق آنالیز روغن در دستور کار متخصصین امر قرار گرفته است. در این زمینه نیز ساعت کار کرد به عنوان شاخص در تعیین زمان نمونه گیری استفاده می شود در حالی که بنا به دلایل گفته شده، در نظر گرفتن فواصل منظم توجیه چندانی ندارد. در این پژوهش، به بررسی آماری نتایج آنالیز طیفی روانکار موتور دیزل ماشین آلات سنگین با در نظر داشتن ساعت کار کرد پرداخته شده است. برای این منظور مقایسه میانگین ساعت کار کرد روغن موتور، برای ۵۰۶ نتیجه آنالیز روغن موتور و بررسی درصد فراوانی وضعیت ۷۸ نتیجهی تجزیه و تحلیل روغن در چهار گروه ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ ساعت کار کرد انجام گردید.

کلمات کلیدی:

آنالیز طیفی، روانکار، موتور، ساعت کار کرد، بررسی آماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1308695>

